அந்த மௌன நிலையில் அந்தர்முகக் குருவாகிய பரசிவமானது அவ்விடம் வந்து சேரும்படி, இலட்சியமாகக் கொண்டு, இரவுபகல் இரு வேளையும் அதைவிட்டு நீங்காமல் இரு.

சுந்தரச் சோதி துலங்கும் இடமது
மந்திர சக்கரம் ஆம் (276)

பிரணவத்தினாலும், சக்கரம் போன்ற திருவடிகளாலும், வெளிப்பட்ட சகஸ்ரதளமாகிய அந்தப் பிரணவத்தில், பேரழகுள்ள சோதி சொரூபமானது வெளிப்படும்.

தூராதி தூரஞ் சொல்லத் தொலையாது
பாராப் பராபரம் பார் (277)

பரவித்தையும் அபரவித்தையும் பார்க்க முடியாதவர்களுக்கு அதிகத் தொலைவில் இருக்கின்றன. அதை அளந்துசொல்ல முடியாது. பார்த்துத் தெரிந்துகொள்.

ஈரொளி மீதென் றிறைவன் உரைத்தனன்
நீரொளி மீது நிலை (278)

குருநந்தி அல்லது சிவன் இடநாடி, பிங்கல நாடிகளாகிய இரண்டு நாடிகள் இவை என அறிந்து மணிபூரக ஸ்தானமாக நீர்ப்பிரதேசத்தில் மேலும் கீழுமாக வெளிப்பட்டு, சிரசை அடைந்து அக்கினி கலையுடன் சேர்ந்து ஒன்றுவதே மௌனமாகிய பிரணவத்தின் நிலையாகும் என்று அறிவித்தனன்.

அந்தமும் ஆதியும் இல்லா அரும்பொருள்
சுந்தர ஞானச் சுடர் (279)

முடிவும் முதலும் இல்லாத அருமையாகிய சிவச்செல்வம் அழகுள்ள அறிவை ஒளிவிடச் செய்யும் சுடராகும்.

இதுமுத்தி சாதனமென் றேட்டில் வரைந்து
பதிவைத் தனன்குரு பார் (280)

இப்பொழுது சொல்லிவந்த பொருள்கள் வீடுபேற்றுக்கு உரிய சாதனங்கள் என்று நூல்களில் எழுதிப் பரசிவன் ஏற்படுத்தினான். உலகில் உள்ள எல்லாக் குருமார்களுக்கும் அவனே பரம குருவாவான்.

9. மெய்ந்நெறி

செல்லல் நிகழல் வருங்காலம் மூன்றினையும்
சொல்லு மவுனத் தொழில் (281)

இறந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் ஆகிய மூன்று காலங்களையும் பிரணவ அமைப்பின் தொழில் உனக்கு விளக்கிக் காட்டும்.

பஞ்சிற் படுபொறி போலப் பரந்திருந்து
துஞ்சாது ஞானச் சுடர் (282)

பஞ்சிற்பட்ட நெருப்புப் பொறிபோல அறிவின் சுடரானது பரவி அவியாது ஒளிரும்.

இமைப்பிற் பரந்தங் கொடுங்குமின் போல
நமக்குட் சிவன்செயல் நாடு (283)

இமை கொட்டுகிற நேரத்தில் பரவி, உதித்த இடத்தில் மறைந்து விடுகிற மின்னலைப்போல நம் உடலுக்குள் சிவனுடைய இயக்கத்தை நீ பார்த்துத் தெளிவாயாக.

குவிந்து மனத்தைக் குவிந்துள்ளே யோங்கில்
செவித்துப் பெறுவ தெவன் (284)

மனத்தை பிரணவத்தின் நடுப்பாகத்தில் எழும் சிவ கலைகளை ஒருமுகப்படுத்தி மேலோங்கினால் செபம் செய்து அடைவது என்ன? ஒன்றும் இல்லை.

கூடும் தலையுமொன் றாகக் கலந்திடம்
நாலாம் நிலையென நாடு (285)

பிராண அபான வாயுக்களும், பிரணவ உச்சியும் ஒன்றாய்க் கலந்துநின்ற இடம் துரியத்தானம் என்று நீ பார்.

மூல நிலமிசை மூன்றா நிலத்தினில்
ஆலம் அருந்தும் சிவன் (286)

மூலாதாரத்திற்கு மேலே மூன்றாம் நிலமாகிய மணிபூரகத்தினில், நஞ்சை உண்டு சிவன் இருக்கின்றான்.

எழுஞ்சுடர் உச்சியின் மேல்மனம் வைக்கத்
தொழிலொன் றிலாத சுடர் (287)

சந்திர கலை சூரிய கலைகளைச் சேர்ப்பதனால் உண்டாகும் ஒளியை, சிரசை நோக்கி மேல்முகங் கொண்டு செலுத்துவதில் உண்டாகிய அக்கினி கலையை மேன்மேலும் உயரச் செலுத்தி, மனத்தை அதன்மேல் வைக்க, அசைதலாகிய தொழில் இல்லாத அக்கினிக் கொழுந்தாகிய சுடர் உண்டாகும்.

அடைத்திட்ட வாசலின் மேன்மனம் வைத்துப்
படைத்தவன் தன்னையே பார் (288)

மூடியிருக்கும் பிரணவம் விளங்கும் சிரசின் உச்சியில் மனத்தை வைத்து, வெளியில் எழுந்த தனது ஆன்மாவையே அகண்டமாய்ப் பார்.

அறுபதொ டாறு வருடம் இதனை
உறுதிய தாக உணர் (289)

தாத்விகங்களான அறுபதும் அத்வாக்கள் ஆறும் சுத்தியாக, ஒரு வருடகாலம் இந்தப் பயிற்சியை உறுதியோடு பழகி அறிந்துகொள்.

அட்டமா சித்தி அடையுமோர் ஆண்டினில்
இட்டம் இதனைத் தெளி (290)

ஒரு வருட காலத்தில் பெருமை பொருந்திய எட்டுவகை அணிமாவாதிய சித்திகள் உன்னை வந்தடையும். உனக்கு விருப்பம் இருக்குமேயானால் இந்தச் செய்தியை நீ தெளிவாக அறிந்து கொள்வாயாக.

10. துரிய தரிசனம்

வன்னிய தெட்டு மதியம் பதினாறு
முன்னிய பன்னிரண்டும் உள் (291)

முதன்மையான சூரியனுக்குப் பன்னிரண்டு கலைகளும், அக்கினிக்கு எட்டும், சந்திரனுக்குப் பதினாறு கலைகளும் இருக்கின்றன.

சூரியன் வன்னியொன் றாகிடிற் சோமனாம்
பாருமின் ஈது பயன் (292)

சூரியனும் மூலாக்கினியும் ஒன்றாகக் கலந்துவிட்டால் சந்திரன் ஒளிருவான். மேலும் இதனுடைய பயனைப் பாருங்கள்.

மதியொடு வன்னியொன் றாகவே வந்தால்
கதிரவன் ஆமென்று காண் (293)

சந்திரனும் அக்கினியும் ஒருருவமாக எழுந்து கலந்தால் சூரியன் ஒளிருவான் என்று பார்த்துக்கொள்.

மதிக்குட் கதிரவன் வந்தங் கொடுங்கில்
உதிக்குமாம் பூரணைச் சொல் (294)

சந்திரனுக்குள் சூரியன், அக்கினியைக் கலந்து கொண்டுவந்து சந்திரனுடன் கலக்குமாகில் பதினாறு கலைகளோடு கூடிய பருவம் என்று சொல்லுக.

தோற்றுங் கதிரவ னுண்மதி புக்கிடில்
சாற்று மவாவாசை தான் (295)

வெளியில் உதித்துத் தோன்றும் சூரியனிடத்தில் சந்திரன் கலந்து விட்டால் உலகோரால் உரைக்கப்படும் அமாவாசைத் திதியே யாகும்.

வன்னி கதிரவன் கூடிடில் அத்தகை
பின்னிவை ஆகுமெல் லாம். (296)

அவ்வாறே அக்கினியோடு சூரிய கலை சேர்ந்தால், பிறகு அமாவாசை பூரணை எல்லாம் தானாகவே ஏற்பட்டுவிடும்.

அமாவாசை பூரணை யாகும் அவர்க்குச்
சமனாம் உயிருடம்பு தான் (297)

சூரியனிருக்கும் இராசியில் சந்திரன் சேரும்போது அமையும் அமாவாசையும், சூரியனை விட்டுப் பிரிந்து சந்திரன் எதிர்வீட்டில் சஞ்சரிக்கும்போது பூரணையும் ஆகும். அவ்வாறு செய்யும் சாதகர்க்கு உடம்பும் உயிரும் சமனாக நிற்கும்.

அண்டத் திலுமிந்த வாறென் றறிந்திடு
பிண்டத் திலுமதுவே பேசு (298)

விண்ணிலும் இவ்விதமான வழியே ஆகும் என்று அறிந்துகொள். உடலிலும் அந்த இயக்கங்களையே செய்ய வேண்டும்.

ஏறு மதியம் இறங்கில் உறங்கிடும்
கூறுமப் பூரணை கொள் (299)

சூரியனுடன் சம்பந்தப்பட்டு நின்ற மதி, தனது பக்கமாகில இடம் பக்கத்தில் வளம்பெறுவது வளர்மதியாகும். இடப்புறம் ஏறின கலை இறங்கிவிடில், சூரியனுடன் சேர்ந்து இடது கலை உறக்கத்தை அடையும். அதாவது இடது கலை செயல் குறைத்து பூமி பற்றிய ஆசாபாசங்கள் பெருகிச் சூரியன் வளம்பெறும். முன்னதற்குக் கூறியவாறு அறிந்து கொள்வாயாக.

உதிக்கு மதியமும் கண்டங் கிறங்கில்
மதிக்கு மமாவாசை யாம் (300)

சூரியனைக் கலந்து பிரியும் மதியதில் வளர்பிறை உள்ளது. அவ்விதம் வளர்பிறைச் சந்திரனை உண்டாக்கிக்கொண்டு தூங்கினால் ஞானிகளால் மதிக்கப்பெற்ற அமாவாசையாகும்.

நூற் பயன்

11. உயர் ஞான தரிசனம்

கொண்டிடு மண்டல மூன்றங்கி தன்னைவிப்
பிண்டமு மூழிபிரி யா (301)

சூரியன், சந்திரன், அக்கினியாகிய இந்த மூன்றையும், பிராணகல விளங்கும் சோம மண்டலத் தானமாகிய சிரசின்மேல் உள்ள ஒளியில் கலக்கவைத்துவிடுங்கள். எடுத்த உடம்பையும் காலமானது பிரிக்கச் சத்தியற்றுவிடும்.

வெள்ளி புதனொடு திங்க ளிடமெனத்
தள்ளுமின் கால சரம் (302)

வெள்ளிக்கிழமையையும், புதன்கிழமையோடு திங்கட் கிழமையையும், காலத்தையும் அதன் பலத்தையும் காட்டும்படியான சரத்தை இடப்பக்கம் தள்ளிவிடுங்கள்.

செவ்வாய் சனிஞா யிறுவல மாகவே
கொள்ளிலிவ் வாறிடரும் இல் (303)

செவ்வாய், சனி, ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் வலப்பக்கம்! இந்த வழியைச் செய்துகொண்டு வந்தால் எந்த இடையூறும் உண்டாகாது.

வளர்பொன் னிடம்பிறைத் தேய்வு வலமாம்
வளர்பிறை யென்றே மதி (304)

வளர்பிறையில் வியாழக்கிழமையிலும், இடத்திலிருந்து வலத்தில் பாயும். தேய்பிறையில் வலத்திலிருந்து இடமாகவும் பாயும், இந்த இரண்டையும் வளர்பிறை என்றே மதித்துக்கொள்ள வேண்டியது.

வலத்தில் சனிக்கே யிராப்பகல் வாயு
செலுத்துபே ராது செயல் (305)

சனிக்கிழமை மட்டும் இரவும் பகலும் சூரியன் தன்னிடத்தைவிட்டுப் பிரியாமல், கலையைப் பிரித்துப் பாய்ச்சலும், செயலை வலப்பக்கத்தில் செய்து அபான வாயுவையும் சூரியகலையோடு செலுத்திவிடு.

இயங்கும் பகல்வலமி ராவிடம் வாயு
தயங்குறல் நாடிக்குட் டான் (306)

குண்டலியாகிய ஓங்கார நாடிக்குள்ளேயே பரவிக் கொண்டிருக்கிற பிராண அபான வாயுக்கள் பகற்காலமெல்லாம் வலப்பக்கத்திலும், இராக்காலத்தில் இடப்பக்கத்திலும் இயங்கிக் கொண்டுள்ளன.

அரசறி யாமல் அவன்பே ருரைத்துத்
தரைதனை யாண்ட சமன் (307)

அரசன் அவன்தன் உருவம் இப்படிப்பட்டது என்பதனைக் காட்டாமலே, அவனுடைய பெயரைப் பகிர்முகப்படுத்தி, உலகத்தை ஆளுகை செய்துகொண்டிருப்பது இந்த ஆன்ம வித்தைக்குச் சமான மாகும்.

கல்லாத மூடர் திருவுருக் கொண்டிடச்
செல்லாத தென்ன செயல் (308)

படிக்காத மூடர்கள் இலட்சுமிகரம் பொருந்திய சொரூபத்தை அடைய வேண்டி, கர்மத்தைச் செய்தால் செல்லர்தது ஏன்? செல்லும் என்றபடி..

திருவருட் பாலைத் தெரிந்து தெளியின்
குருவிருப் பாமென்று கொள் (309)

இந்த அருள் நிறைந்த ஞானக் குறளை அறிந்து தெளிவடைந் தால் ஒரு ஞானாசிரியன் உனக்கு வந்து சேர்ந்துவிடுவான் என்பதை அறிவாயாக.

கற்கிலும் கேட்கிலும் ஞானம் கருத்துற
நிற்கில் பரமவை வீடு (310)

ஞான நூல்களை வாசிப்பதாலும், ஞானச் சொற்களைக் கேட்பதாலும், ஞானத்தை அடையவேண்டும் என்கிற என்னம் உண்டாகி, அதன் விளைவாகப் பயிற்சிகளில் வாய்ப்புக் கைகூடி, வீடுபேறாகிய பரமானந்தம் வந்தடையும்.

★

34. விதியின் விதி

சித்தர் மாண்பைச் சித்திரிக்கும் ஒரு சிறுகதை

மனிதர்களுடைய வாழ்க்கை வரலாறுகளையும், எதிர்கால நிகழ்ச்சிகளையும், ஊர் பெயர் முதலிய விவரங்களோடு கூறுகிற நாடி சோதிட ஏடுகளை நீங்கள் பார்த்திருக்கிறீர்களோ இல்லையோ. சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நாடி சோதிடம் நவரத்தின முதலியாரைச் சந்திக்க நேரிட்டபோது, முதன்முதலாக அவரிடம் நான் கேட்ட கேள்வி, "ஐயா, இந்த ஏடுகள் எல்லாம் உங்களுக்கு எப்படிக் கிடைத்தன?" என்பதுதான். இதற்கு முதலியார் சொன்ன பதில் வித்தையாக இருந்தது.

ஐம்பது அறுபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, தஞ்சாவூர் நூல் நிலையத்தில் புழுதி மூடிச் செல்லரித்துக் கொண்டிருந்த ஏட்டுக் குவியல்களை, ராத்தல் கணக்காக நிறுத்து ஏலம் போட்டார்களாம். அந்த ஏலத்தில் நம்முடைய முதலியாரும் சில ராத்தல்கள் நிறுத்து வாங்கிக்கொண்டு வந்தாராம்!

இந்த நிகழ்ச்சியை ஆராய்வதற்கு இது இடம் இல்லை. அந்த ஏடுகளின் தலையெழுத்து—அவற்றின் ஜாதகம்—எப்படியெல்லாம் இருக்கிறதோ, யார் கண்டார்கள்! ஆனால் இங்கு குறிப்பிட வேண்டிய ஒரு சிறப்பு அந்த ஏடுகளின் நுண்ணிய சின்னஞ் சிறிய கூட்டெழுத்துக்கள்தாம்.

அவற்றைப் பார்த்து அதிசயித்துப் போனவனாக, சோதிடர் அவர்களிடம் அவருக்குப் பயன்படாத ஏதாவது ஒரு கட்டு ஏட்டை எனக்குத் தர முடியுமானால், தராகும் படிக்கல்லும் இல்லாமல் கொடுக்கும்படி தயவாகக் கேட்டேன். அதன் பயனாக ஓர் ஏட்டுத் தொகுதி எனக்குக் கிடைத்தது. அதில் ஜாதகங்களின் குறிப்பே இல்லை. 'ரிரகசாந்தி' என்று தலைப்பிலே மகுடம் சூட்டியிருந்தது. ரிரகங்களுக்குத் தோஷ பரிகாரம் செய்கிறார்களே அதைப் பற்றி விரிவாகச் சொல்லியிருக்கிறது போலும் என்று நினைத்தேன். ஆனால் படித்துப் பார்த்தால் அது ஒரு கதையாக இருந்தது. 'கட்டளைக் கலித்துறை' என்ற யாப்பு முறையில் அந்தாதி வரிசையில் எழுதப்பட்டிருந்தது அது.

சோதிடத்தில் நம்பிக்கை இல்லாதவர்களுக்கு விநோதமாகவும், நம்பிக்கை உள்ளவர்களுக்கு மேலும் உறுதிப்பாடாகவும் இருக்கும் என்று கருதிக் கதையின் சாரத்தைக் கீழே தருகிறேன்.

2

பொதிகைமலைச் சாரலில் மாலைநேரம். இன்பமான தென்றற் காற்றிலே எங்கிருந்தோ புல்லாங்குழலின் ஒலி சுகமாக வருகிறது. அந்த ஒலியோடு இணைந்து ஆடுமாடுகளின் கழுத்திலே கட்டியுள்ள மணிகளும் சலங்கைகளும் 'கணகண' வென்று ஒலி செய்கின்றன. புல்லாங்குழலின் ஓசை நின்றபோதெல்லாம் ஊடே ஊடே ஒரு பாடல் கேட்கிறது :

மோன நிலையினில் முத்தியுண் டாமென்றே
கானமாய் ஊதுகுழல்—கோனே
கானமாய் ஊதுகுழல்

அருகிலே சென்று பார்த்தால், உலகப்பற்றையெல்லாம் துறந்த மகான் ஒருவர், மரவுரியே உடையாகவும் உடலின் தோற்போர்வையை ஊடுருவித் தென்னிக்கொண்டு நிற்கும் எலும்புப் பூட்டுக்களே கவசமாகவும், வெயிலையும் குளிரையும் காற்றையும் கனலையும் மழையையும் கண்டு சிரிக்கிற ஓர் அசாதாரணப் புன்னகையே முகத்திற்கு ஒப்பற்ற ஆபரணமாகவும் விளங்கும்படியாக இந்த மந்தையை நடத்திக் கொண்டு செல்கிறார்.

மாலைவெயிலின் மஞ்சள் நிறம் அவர் உடம்பில் படரும்போதெல்லாம் ஒரு குதி குதித்துக்கொண்டே புல்லாங்குழலை ஊதுகிறார். அதிலிருந்து வருகிற ஒலி, இரு வினைகளையும் வென்ற ஞானியின் பேச்சைப்போல, இராகம் தாளம் என்ற மனித வரம்புகள் இரண்டையும் கடந்து, அந்த இரண்டினாலும் அளக்கமுடியாத விரிவும் ஆழமும் உள்ளதாய், எங்கோ மன உலகின் ஓர் எட்டாத தொலைவிலிருந்து புறப்பட்டு வரும் ஆன்மகீதமாக இருக்கிறது!

இடையிடையே அந்தப் புல்லாங்குழலை உதட்டிலிருந்து எடுத்து விட்டு, ஒரு குழந்தை சிரிப்பதைப் போன்று கபடமற்ற ஞானச் சிரிப்புச் சிரித்துக்கொண்டே பாடுகிறார் அவர்!

எனதென்றும் யானென்றும் இல்லா திருக்கவே
தனதாக ஊதுகுழல்!—கோனே
தனதாக ஊதுகுழல்!

இப்படிப் பாடிவிட்டுத் தானே தனதான ஓர் இராகத்தில், ஓர் ஒலி-ஒழுங்கில், புல்லாங்குழலில் இருந்து அதிமாறுட வேகத்தில் ஒரு கீதம் சிறகடித்துப் பறந்து வருகிறது. அது நின்றதும் மீண்டும் பாடல்:

ஓடித் திரிவோர்க்கு உணர்வுகிட் டும்படி
சாடியே ஊதுகுழல்—கோனே
சாடியே ஊதுகுழல்!

அடுத்த கணம் நடந்து செல்கிற ஆடுமாடுகளைச் சாடி ஓடும்படி துரத்திவிட்டு, அந்தச் சாட்டத்தில் தானும் சேர்ந்து குதித்துக் குதித்து விளையாடிக்கொண்டே சிரிக்கிறார் அந்த ஞானி—இடைக்காட்டுச் சித்தர்.

ஆமாம். 'இடைக்காடர்' என்றும், 'இடைக்காட்டுச் சித்தர்' என்றும் வழங்கும் மகான்; சிறு பிராயத்தில் ஆடுமாடுகளை மேய்த்துக் கொண்டே மலைப்பக்கமாக வந்தபோது, நவநாத சித்தர்களில் ஒருவர் எதிர்ப்பட அவருக்குப் பால் கறந்து கொடுத்து உபசரித்து அதற்கு வெகுமதியாக ஞானப்பாலையே பருகிக் கொண்டவர்! அன்றிலிருந்து.

மனம் எனும் மாடு அடங்கில்
தாண்டவக்கோனே!—முத்தி
வாய்த்தது என்று எண்ணேடா
தாண்டவக்கோனே!

என்று பாடியவாறு ஆடுமாடுகளுடன் அதே பொதிகை மலைச் சாரலில் நிலையாக இருந்துவிட்டார். ஜீவப் பசுக்களை மேய்த்துத் திரியும் பசுபதியான இறைவனைக் கண்டு களிக்கும் ஆனந்த அனுபவத்தில், இந்தப் பசு மந்தைகளோடு சேர்ந்து தானும் எத்தனையோ ஆண்டுகள் புல்லாங்குழலை ஊதியவாறு அந்த மலைப் பிரதேசத்திலேயே கழித்து விட்டார் அவர்! இப்பொழுதோ உலகத்தில் 'கோளாறு' ஆரம்பம் ஆகிற காலம் என்று தெரிந்துகொண்டுவிட்டார். எனவே, அவருடைய தீர்க்கதரிசனமான ஞானம் ஒரு வழிவகுக்க முனைந்தது!

3

நாடெங்கும் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் கடுமையான பஞ்சம் வர இருக்கிறது என்றும், கிரகங்கள் நூதனமான முறையில் பயங்கரமாக வக்கரிக்கின்றன என்றும், வான சாஸ்திரிகளும் சோதிடர்களும் எச்சரிக்கை செய்தார்கள். அரசாளும் மன்னவரும் நிலத்தை ஆளும் வேந்தர்களும் நிலைகலங்கினார்கள். இயற்கையை எதிர்த்து நிற்கக் கூடிய வலிமை யாருக்குத்தான் உண்டு?

சாதனங்கள் செய்தவர்கள்
சாகார் குயிலே—எல்லாத்
தத்துவங்கள் தேர்ந்தவர்கள்
வேகார் குயிலே!

என்று மரக்கிளைகளில் உள்ள குயில்களோடு பேசிக்கொண்டே, எருக்கின் இலைகளைப் பறிக்க ஆரம்பித்தார் இடைக்காடர். பறித்து அவைகளைக் கட்டுக்கட்டாக வாழை நாரினால் இறுக்கிப் பிணைத்துத் தோளிலே சுமந்துகொண்டு, மலைச்சாரலிலே தமது குடிசையிலே கொண்டு கொட்டினார். அம்பாரம் அம்பாரமாகக் கொட்டினார்!

எருக்கின் இலைகளை ஆடுமாடுகள் பிரியத்தோடு தின்னவா செய்யும்? ஒவ்வொரு ஆட்டுக்கும் மாட்டுக்கும் பக்கத்திலே போய் நின்றுகொண்டு புல்லாங்குழலை ஊதினார். எருக்கின் இலையை ஒவ்வொன்றாய் எடுத்து இசைக் கிறக்கத்திலே நிற்கும் ஆடுகளின் வாயிலே கிறக்கத்தோடு கிறக்கமாய்க் கொடுத்தார். பசுக்களின் பக்கத்தில் நின்றுகொண்டு,

ஒன்றைப் பிடித்தோர்க்கே—பசுவே
உண்மை வசப்படுமே!
நின்ற நிலைதனிலே—பசுவே
நேர்மை அறிவாயே!

என்று பாடிக்கொண்டே எருக்கிலையைக் கொடுத்தார்!

நாளாக நாளாக ஓர் இலை, இரண்டு இலை, மூன்று இலை என்றாகி, சில தினங்களில் கொப்புக் கொப்பாகவே கொடுக்க ஆரம்பித்துவிட்டார். புல்லாங்குழலும் பாட்டுமாகச் சேர்ந்து அந்த ஆடுமாடுகளுக்கு எருக்கிலையிலே ஓர் அபாரமான பிரியத்தையே உண்டாக்கிவிட்டன!

4

கோளாறான பெரும் பஞ்சம் வந்தது. இந்த உலகத்தின் மக்களை மட்டும் அல்லாமல், வானையும் பூமியையுமே ஆட்டிவைக்கும் ஒன்பது பேர்களும், படி அளக்கும் நவக்கிரக மூர்த்திகளும், தங்களுடைய சாரத்திலே வக்கரித்து நின்றார்கள். பஞ்சம் கோர தாண்டவம் ஆடியது!

நிலம் எல்லாம் நீர்ந்தது. மக்கள் பசியால் மடிந்தனர். செடி கொடிகள் எல்லாம் கருகி விழுந்தன. மரம் மட்டைகள் எல்லாம் வெயிலிலே பாளம் பாளமாக வெடித்துச் சிதறின. ஆறுகளும் குளங்களும் நீர்ச் சுனைகளும் அக்கினி வெள்ளத்தில் உருகி ஓடின. பொதிகைச் சாரலில் காணல் காய்ந்தது! மலையின் பாறைகளில் எல்லாம் பெரிய பெரிய வெடிப்புக்கள் விழுந்து, அவற்றிலிருந்து நீப்பிடித்து எரிந்த மாதிரி வெப்பம் கொப்புளித்தது.

நவக்கிரக நாதர்கள் தாங்கள் நிற்கும் கோட்சாரத்திலே வக்கரித்துக் கொண்டு பயங்கரமாகச் சிரித்தார்கள். அப்படிச் சிரிக்கும் போதே 'சட்'டென்று சூரியன் சிரிப்பை நிறுத்தினான். எப்பொழுதும் அவனைப் பின்தொடரும் சந்திரன் இதுகண்டு தானும் வாயடைத் நான். செவ்வாயோ கையிலே தாங்கிய வேலைச் சுழற்றிக்கொண்டே கூர்மையான கண்களால் என்னவென்று உற்றுப்பார்த்தான். ஒப்பற்ற வடிவினனான புதன் மௌனமாக நிலைமையை உணர்ந்தவனாய், ஸௌம்யமாக நின்றான். தேவர்களுக்கும் முனிவர்களுக்கும் குருவும இந்த மூவுலகத்துக்குமே புத்திமயமாக இருப்பவனுமாகிய வியாழனோ, பூமியிலிருந்து வக்கரித்துக்கொண்டு நின்ற தனது பார்வையை மீண்டும் திருப்பாமல், கையை முதுகுப் புறமாகக் கொண்டு வந்து இழே கட்டிக் காட்டினான். சர்வ சாஸ்திர சம்பன்னனாக விளங்கும் சுக்கிரனோ என்றால், பனியைப் போன்றும் மல்லிகையைப் போன்றும் வெண்மை யான காந்தியை வீசும் தனது சரீரத்தை அசைக்காமலே சிரித்தான். ராகு தன்னுடைய உடம்பை மகாவிரியத்தோடு ஆட்டினான். கேதுவோ ரௌத்ராகாரமாக 'அட பிருகஸ்பதிகளே!' என்று எனத் தோடு பிருகஸ்பதி உள்ளிட்ட மற்ற எட்டுப்பேரையுமே சிறினான்! சனி அப்போதுதான் 'என்ன விஷயம்?' என்று கேட்டுக்கொண்டே சம்மணம் போட்ட காலைச் சுடக்குப்போட்டுக் கொண்டான்!

செவ்வாய் சொன்னான்: "மேலே பூமியில் ஒரே ஒரு இடத்தில் மட்டும் நம்முடைய ஆளுகை நடக்கவில்லை. என்ன அக்கிரமம் இது!"

செவ்வாய் சுட்டிக்காட்டிய இடத்தில் இடைக்காட்டுச் சித்தர் நின்று பால் கறந்துகொண்டிருந்தார்.

சாவாது இருந்திடப் பால்கற—சிரம்
நன்னில் இருந்திடும் பால்கற!
வேவாது இருந்திடப் பால்கற—வெறும்
வெட்ட வெளிக்குளே பால்கற!

என்று உற்சாகமாகப் பாடிக்கொண்டே, எந்தக் கோடையிலும் பஞ்சப்படாத தம்முடைய எருக்கிலையை ஆடுமாடுகளின் வாயிலே கொடுத்துக்கொண்டே அவற்றின் முதுகைத் தட்டிக்கொடுத்துப் பால் கறந்து கொண்டிருந்தார்!

'புறப்படுங்கள் அங்கே!' என்றான் கேது சிற்றத்தோடு.

'புறப்படுக!' என்றான் ராகு.

'அதுமட்டும் இல்லை. இப்பொழுது நாம் எந்த வரிசையில் எந்த அணிவகுப்பில் நிற்கிறோமோ அதே கிரமத்தில் செல்லவேண்டும்!' என்றான் வியாழன்!

'ஆமாம். அதுதான் முக்கியம். இராசி புரண்டுவிடாமல்!' என்று எச்சரிக்கை செய்தான் புதன். 'ஆம்' என்றான் சுக்கிரன்.

'சரி' என்று அங்குமிங்கும் இழுத்தான் சனி.

கிரக மூர்த்திகள் ஒன்பதுபேரும் அப்படியே இடைக்காட்டுச் சித்தருடைய ஆசிரமத்துக்கு விரைந்தார்கள், அதே அணிவகுப்பு கலையாதவாறு!

5

'வருக! வருக! நவநாத மூர்த்திகளே வருக! உங்கள் வரவு நல்வரவு ஆகுக!' என்றார் சித்தர். பால் கறந்து கொண்டிருந்தவர் கைக்கலசத்தோடு எழுந்து விட்டார்!

இருவினையாம் மாடுகளை
ஏகவிடு கோனே!
அடங்கும்மன மாடுதனை
அடக்கிவிடு கோனே!

என்று பாடிக்கொண்டே, அந்தப் பசுமாடுகளையும் ஆடுகளையும் ஓட்டிவிட்டு, ஒரு கலசத்தில் பசுவின் பாலும், இன்னொரு கலசத்தில் ஆட்டின் பாலுமாக எதிர்கொண்டு உபசாரத்தோடே வந்தார்.

'இந்தக் குடிசை இன்று புனிதம் அடைந்தது. ஏதோ இத்தப் பஞ்ச காலத்தில் என்னால் முடிந்த அதிதி மரியாதை இதுதான். உண்டு கௌரவிக்க வேண்டும்' என்றார் இடைக்காடர்.

வேகமாக வந்த சூரியன் உபசாரத்தைக் கண்டு திகைத்தான். சந்திரனுக்கோ பால் என்றால் கொண்டாட்டம். இராகு கேதுக்களுக்குச் சொல்லவே வேண்டியதில்லை. புதன் புத்திசாலி யாகையால் எப்பொழுதுமே பால் இந்த உடம்புக்கு எவ்வளவு இதமான பொருள் என்பதை நன்கு உணர்ந்தவன். செவ்வாய்க்கு ஆட்டின் பால் என்றால் நாக்கிலே தண்ணீர் சொட்டும். சனி வேகமாக ஒரு முடிவுக்கு வருவதில்லை. ஆனாலும் பால் சாப்பிட யார் மறுப்பார்கள்? வியாழனோ 'அதிதி மரியாதை', 'விருந்து உபசாரம்' என்றால் அதை அவமதிக்கிறதே இல்லை!

ஒன்பது பேரும் பால் பருகினார்கள். சுத்தமான பசுவின் பால். ஆரோக்கியமான ஆட்டின் பால். அதுவும் எருக்கின் இலைகளையே உட்கொண்டு சுரந்த அபூர்வமான பால்; சித்தருடைய உபசரிப்பிலே திவ்வியமாக இருந்தது அதைச் சாப்பிட!

சற்று நேரத்திலே செவ்வாய்க்குக் கொஞ்சம் சிரம பரிகாரம் செய்துகொள்ளலாம் என்று தோன்றியது. புதனுக்குப் புத்தி மயங்குவது போல இருந்தது. சனியோ உட்கார்ந்தவாறே மெதுவாகச் சாய்ந்தான். குரு மௌனமாகக் கிறங்கினான். மற்றவர் களும் அப்படியே!

ஒன்பது மூர்த்திகளுக்குமே அந்தப் பால் ஒரு வகையான கிறக்கத்தைக் கொடுத்தது. அப்படியே மயங்கிப்போய் உறங்கி விட்டார்கள்.

சித்துக்கள் விளையாடுகிற ஒரு ஞானப் பித்தனுடைய புன்னகை முகத்திலே ஒடுகிறவராய், அந்த மகான் இடைக்காட்டுச் சித்தர் மெதுவாக நடந்துவந்தார். ஒன்பது பேரும் தங்களுக்குள்ளே கிரமப் படுத்தி வக்கரித்திருந்த அந்த இராசி அணிவகுப்பைப் பார்த்தார். அவர் முகத்தில் புன்னகை அரும்பியது. அவருடைய மனத்தினுள்ளே ஒரு வினாடி ஏதோ கணிதம் ஓடியது. புல்லாங்குழலை எடுத்து ஏதோ கோடு போடுபவர் போலக் காற்றிலே கீறிப் பார்த்தார். மறுவிநாடி மெதுவாக அவர்களை ஒவ்வொருவராகத் தூக்கினார். தம்முடைய கணித வரம்புப்படி வேறு ஒரு இராசிக்கிரமத்திலே படுக்க வைத்தார். நகர்ந்து நின்று புல்லாங்குழலை எடுத்து ஊத ஆரம்பித்துவிட்டார் அவ்வளவுதான்! என்ன ஆயிற்று?

'மடமட'வென்று வானத்திலே இடி இடித்தது. 'பளீர் பளீர்' என்று கண்ணைப் பறிக்கிற மின்னல்கள். 'ஓ' என்று மேகத்தையே கிழித்துக்கொண்டு ஒரு காற்று. மறுகணம் 'தடதட'வென்று மழை; பிரளயாகாரமாகக் கொட்டுக் கொட்டென்று கொட்டியடித்தது!

ஆடு மயிலே—நடம்
ஆடு மயிலே—எங்கள்
ஆதியணி சேடனைக் கண்டு
ஆடு மயிலே—நடம்
ஆடு மயிலே!

என்று, அந்த மேகத்தையும் மழையையும் பார்த்துப் பாடிக்கொண்டே ஆட ஆரம்பித்து விட்டார் இடைக்காடர்!

நவக்கிரக நாதர்கள் தங்கள் மயக்கத்திலிருந்து எழுந்தபோது ஆற்றிலே வெள்ளம் ஒடிக்கொண்டிருந்தது. சுனைகளிலே தண்ணீர் அலைவீசிக் கொண்டிருந்தது! அருவிகள் எல்லாம் 'திண் திண்' என்று விழுந்து கொண்டிருந்தன!

'என்ன அக்கிரமம்!' என்று சொல்லிக்கொண்டே எழுந்தான் செவ்வாய். 'கிறக்கந்தான். ஆனாலும் எத்தனை சுகமாக இருந்தது!' என்று சொல்லிக்கொண்டே அமர்ந்தான் சுக்கிரன். போதை இன்னும் சரியாகத் தெளியாமல் உடம்பை நெளித்துக்கொடுத்தான் சனி. மற்றவர்களும் விழித்துவிட்டார்கள்.

'என்ன நடந்தது?' என்று கேட்டுக்கொண்டே கவர்ச்சிகரமான புன்னகையோடு சித்தரைப் பார்த்தான் புதன்.

'விழித்திருக்கும்போது உங்கள் இஷ்டத்துக்கு நீங்கள் விளையாடுகிறீர்கள். என் இஷ்டத்திற்கு நான் விளையாட வேண்டும் என்றால் நீங்கள் அயர்ந்து தூங்குகிற சமயமாகத்தான் பார்க்க வேண்டியதிருக்கிறது. வேறு என்ன செய்ய? உபசாரத்திலே உங்களை மயக்கினால் தான் நாங்கள் எங்கள் காரியத்தைச் சாதித்துக்கொள்ள முடிகிறது! என்றார் சித்தர்.

சுக்கிரனும் சந்திரனும் மெதுவாகச் சிரித்தார்கள். வியாழனோ சித்தரையும் அவருடைய விளையாட்டினால் நேர்ந்த மாறுதலையும் கண்கொட்டாமல், இமையை நன்றாக அகல விரித்து, நீண்ட நேரம் பார்த்தான். அந்தக் குரு—பார்வையில் பூமியைப் போலவே கிரக நாதர்களின் உள்ளமும் குளிர்ந்துவிட்டது!

அந்தக் குளிர்ந்த தருணத்திலேயே சித்தர் அவர்களுக்கு விடை கொடுத்து அனுப்பினார். மறு வினாடி வேதப் பொருளை ஒலிக் கோவையிலே உரைசெய்யும் அந்த அற்புதமான புல்லாங்குழலின் மாய கீதம் பொதிகைச் சாரலிலே ஒலிக்கத் தொடங்கியது. அந்த ஒலியின் இணைப்பாக ஆடுமாடுகளின் சலங்கைகள் ஒலித்தன. அந்த இன்னொலியிலே சொக்கியவாறு, மனம் என்ற வண்டின் ரீங்காரமாக அந்த மகானுடைய தெய்விகப் பாடலும் அங்கங்கே கேட்டது:

அல்லல் வினை இல்லை என்று
தும்பீ பற—பரம
ஆனந்தம் கண்டோம் என்று
தும்பீ பற!

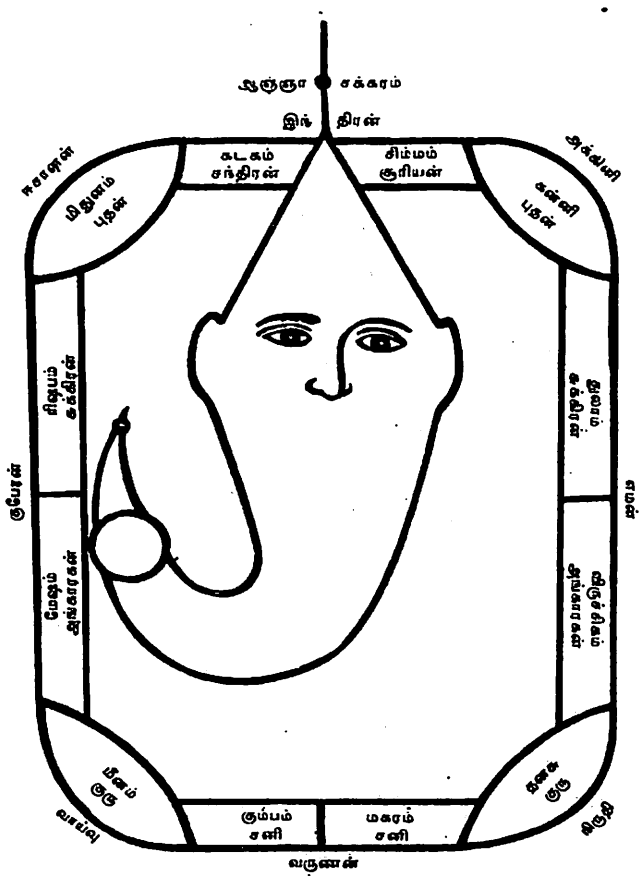
தொல்லை வினை நீங்கிற் றென்று
தும்பீ பற—பரஞ்
சோதியைக் கண்டோம் என்று
தும்பீ பற!''

★

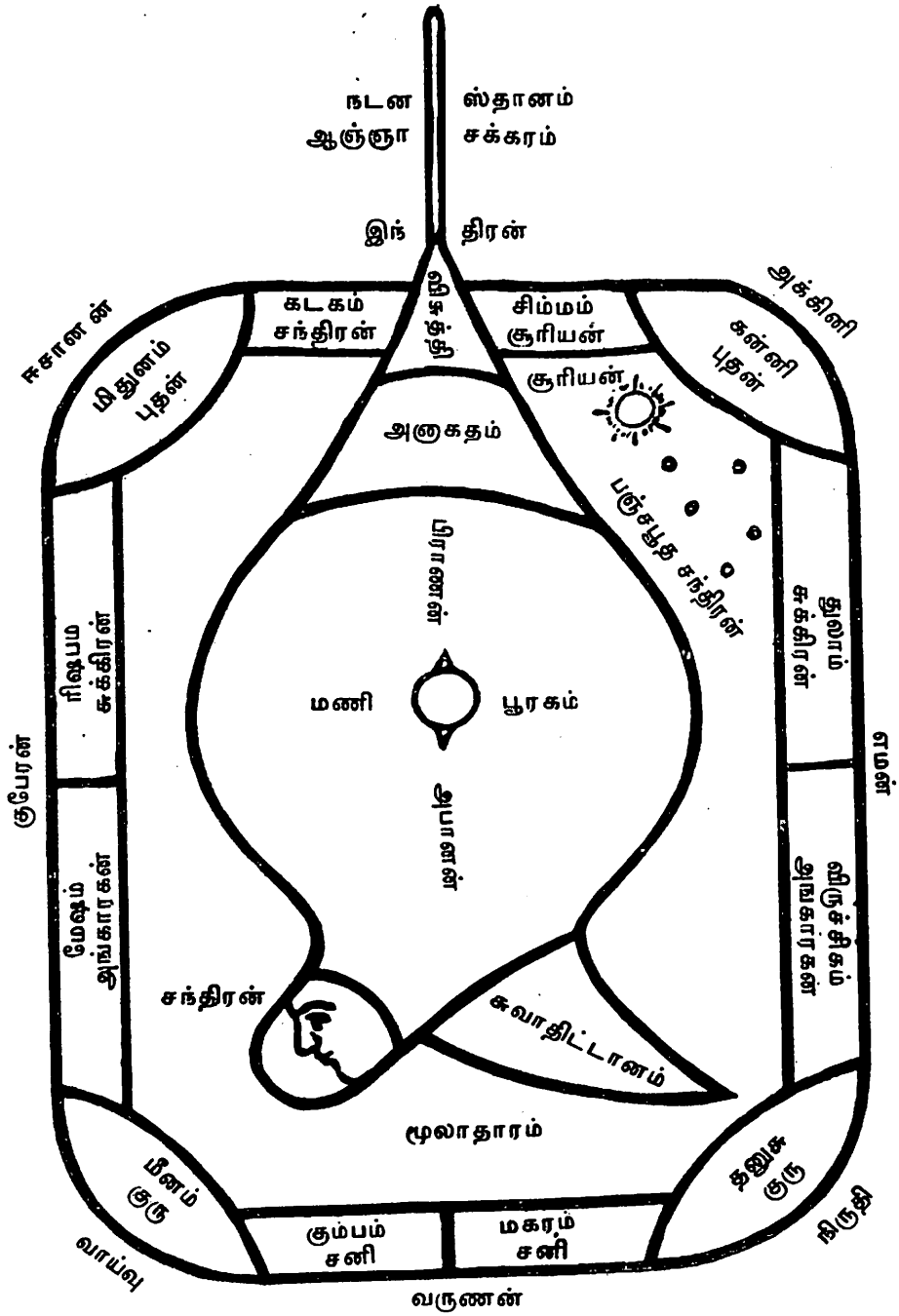
35. இணைப்புகள்

அ) அவ்வையின் குறள் விளக்கப்படங்கள்

அவ்வையின் குறளிலே விளக்கம் பெறுகிற ஆன்ம ஆற்றலானது, இந்த மனித உடம்பில் எப்படி மையங்கள் கொண்டுள்ளது என்பதையும், இந்த ஆற்றல் மேலெழுந்து எவ்வாறு மண்டலமிட்டு இயங்குகிறது என்பதையும், சுந்தர மாணிக்க யோகீசுவரரும் அவரைப் போலவே மெய்ஞ்ஞான யோகம் பயின்று தேர்ந்த பெரியோர்களும் வரைபடமாகச் சித்திரித்துள்ளார்கள். அந்த விளக்கப் படங்களில் இரண்டை இங்கே இணைத்துள்ளேன்.

திருமூலர் பாடுகிற "ஐந்து கரத்தன் ஆனை முகத்தன்"
ஞானிகள் காணும் அக வடிவம்

நடன ஸ்தானம்
ஆஞ்ஞா சக்கரம்
இந் திரன்
ஈசானன்
அக்கினி
கடகம் சந்திரன்
சிம்மம் சூரியன்
மிதுனம் புதன்
கன்னி புதன்
சூரியன்
அநாகதம்
பஞ்சதூத சந்திரன்
பிரானஸ்
மணி பூரகம்
அபானஸ்
துலாம் சுக்கிரன்
நிஷபம சுக்கிரன்
குபேரன்
ஏமன்
மேஷம் அங்காரகன்
விருச்சிகம் அங்காரகன்
சந்திரன்
சுவாதிட்டானம்
மூலாதாரம்
மீனம் குரு
தனுசு குரு
கும்பம் சனி
மகரம் சனி
வாயவு
நிருதி
வருணன்

குண்டலி-வடிவம்